

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. srpna 2022 samosoudcem JUDr. Ivo Poštolkou

takto:

obžalovaný

F [REDACTED] S [REDACTED],

narozený [REDACTED] v Kladně, trvale bytem [REDACTED] č.p. [REDACTED], [REDACTED], okres Kladno, adresa pro účely doručování [REDACTED], [REDACTED], okres Kladno,

je vinen, že

dne 29. 6. 2022 v době kolem 11:00 hodin, na adrese [REDACTED], v Kladně- Švermově, okres Kladno, v úmyslu opatřit své osobě neoprávněný majetkový prospěch využil svého postavení zaměstnance pověřeného statutárním orgánem společnosti UHLOSpol s.r.o., IČ: 47541806, k rozvozu uhlí a inkasování tržeb za jím dodané zboží a předal odběrateli J [REDACTED] H [REDACTED] poptávané zboží uhlí a inkasoval tržbu v celkové výši 19 668 Kč, přičemž v daném místě pojal úmysl naložit s danou věcí v rozporu s účelem svěřeni a vyplacenou tržbu si ponechal pro svou potřebu, ač ji byl povinen na základě ústní dohody se zaměstnavatelem téhož dne nejpozději kolem 15:00 hodin odevzdat vedoucímu skladu panu P [REDACTED] K [REDACTED] na adrese [REDACTED] č.p. [REDACTED], okres Kladno, přičemž uvedeným jednáním způsobil poškozené společnosti UHLOSpol s.r.o., IČ: 47541806, se sídlem Tylova č.p. 3490, Kladno, škodu v celkové výši 19 668 Kč,

tedy

prisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

čímž spáchal

přečin zpronevěry podle § 206 odstavec 1 trestního zákoníku.

Podle § 46 odstavec 1 trestního zákoníku soud **upouští od potrestání** obžalovaného.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný v hlavním líčení učinil prohlášení viny, které soud dle § 206 odstavec 4, 6 trestního řádu přijal. Za tohoto stavu bylo možno vyslovit ve shodě s návrhem na potrestání, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky přečinu přečin zpronevěry podle § 206 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť si присvojil cizí věc, která mu byla svěřena, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou (tato činí nejméně 10 000 Kč). Společenská škodlivost jednání obžalovaného spočívá v porušení zájmu společnosti na ochraně majetku.
2. Pokud soud dále řešil otázku způsobu potrestání obžalovaného, přihlédl k povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti, jejím okolnostem, k poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. K osobě obžalovaného soud zjistil, že na tohoto se hledí, jako by nebyl odsouzen, v opisu z evidence přestupků má obžalovaný jeden záznam z roku 2020 pro nedbalostí přestupek dle § 5 odstavec 1 písmeno g) zákona č. 251/2016, o některých přestupcích, který byl řešen toliko blokovou pokutou. Konkrétní závažnost posuzovaného majetkového činu je dána zejména výší způsobené škody, která nikterak výrazně nepřesáhla hranice škody nikoli nepatrné, pohnutkou obžalovaného k uvedenému protiprávnímu jednání byla jeho obava, že mu snad nebude zaměstnavatelem vyplacena mzda, což jeho jednání samozřejmě nikterak neomlouvá. Ku prospěchu obžalovaného je třeba přihlídnout k jeho chování po spáchání činu, kdy uhradil poškozenému škodu v plné výši již dne 8.7.2022, jak to potvrdil majitel poškozené společnosti V■■■■ R■■■, tedy ještě předtím než mu bylo vůbec sděleno podezření (dne 15.7.2022), což soud považuje za významnou polehčující okolnost podle § 41 písmeno j) trestního zákoníku. Státní zástupkyně navrhla v závěrečné řeči uložit obžalovanému podmíněný trest odnětí svobody ve výměře tří až čtyř měsíců se zkušební dobou v trvání dvanácti až patnácti měsíců. Samosoudce však nepovažuje ani uložení takového druhu trestního postihu za nutné, neboť se domnívá, že již samotné projednání věci dostatečně povede k naplnění výchovného účelu tohoto trestního řízení. Obžalovaný spáchané trestné činnosti, která byla mimořádným excesem v jeho chování, upřímně litoval, škodu zaměstnavateli uhradil v plné výši a to krátce po spáchání trestného činu, což vedlo k tomu, že může i nadále pokračovat ve výkonu téhož zaměstnání, což svědčí o tom, že došlo k narovnání vztahů mezi ním a poškozeným, čímž byl také naplněn smysl tohoto trestního řízení. Soud je proto toho názoru, že není nutné obžalovanému ukládat podmíněný trest odnětí svobody či jiný alternativní trest. Na obžalovaného se hledí jako na soudně netrestaného, pokud se dopustil přestupku, jednalo se o čin naprosto bagatelní, který rozhodně nemůže odůvodňovat nezbytnost potrestání obžalovaného. Soud je proto toho názoru, že v tomto případě jsou splněny podmínky pro užití ustanovení § 46 odstavec 1 trestního zákoníku, podle kterého lze upustit od potrestání pachatele, který spáchal přečin, jeho spáchání lituje a projevuje účinnou snahu po nápravě, jestliže vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného přečinu a k dosavadnímu životu pachatele lze důvodně očekávat, že již pouhé projednání věci postačí k jeho nápravě i k ochraně společnosti. Pokud jde o splnění zákonných podmínek pro takovýto postup, obžalovaný byl v této věci uznán vinným pouze přečinem, projevil dostatečnou lítost a uhradil způsobenou škodu, což není rozhodně u pachatelů majetkové trestné činnosti obvyklým jevem, přičemž s ohledem na menší závažnost posuzovaného trestného činu i všechny výše uvedené skutečnosti a poznatky o osobě obžalovaného je jeví projednání věci v hlavním líčení jako plně postačující k výchovnému působení na obžalovaného, který rozhodně není pachatelem, který by byl pro společnost vážnou hrozbou ve smyslu rizika spáchání další trestné činnosti. Soud je proto toho názoru, že není nezbytně nutné do budoucna sledovat další chování obžalovaného prostřednictvím podmíněného trestu odnětí svobody, neboť nebylo zjištěno, že by tento měl sklony k opakování trestné činnosti, navíc uhradil způsobenou škodu ještě předtím, než byl ve věci podán návrh na jeho potrestání a než se soud touto trestní věcí vůbec začal zabývat, tudíž také není nutné, aby bylo případně od potrestání upuštěno pouze podmíněně za užití institutu dohledu (§ 48 odstavec 1 trestního zákoníku). Upuštění od potrestání znamená výrok soudu o tom, že pachatel se uznává

vinným trestným činem a neukládá se mu žádný trest. Upustil-li soud od potrestání, hledí se na pachatele, jako by nebyl odsouzen.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Kladno 18. srpna 2022

JUDr. Ivo Poštolka, v. r.
samosoudce